

5. Al cincilea motiv, respectivele acțiuni constituie o gravă încălcare a principiului securității juridice și o gravă eroare de drept, precum și o încălcare a articolului 4 din Codul european de bună conduită administrativă atunci când a anulat pe neașteptate decizia de acordare a proiectului către consorțiul reclamantei din cauza unui pretins „conflict de interese”.

Acțiune introdusă la 12 iunie 2012 — Central Bank of Iran/Consiliul

(Cauza T-262/12)

(2012/C 243/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Central Bank of Iran (Teheran, Iran) (reprezentant: M. Lester, Barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei 2012/35/PESC a Consiliului din 23 ianuarie 2012 ⁽¹⁾ și a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 ⁽²⁾, în măsura în care măsurile adoptate prin aceste acte normative se aplică reclamantei;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că pârâtul a săvârșit o eroare vădită considerând că erau îndeplinite criteriile pentru includerea pe listă prevăzute de Decizia 2012/35/PESC a Consiliului și de Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că pârâtul nu a oferit motive adecvate sau suficiente pentru includerea reclamantei pe lista persoanelor și entităților cărora li se aplică măsurile restrictive.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că pârâtul nu a respectat dreptul la apărare și dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă al reclamantei.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că pârâtul a încălcat, în mod nejustificat și disproporționat, drepturile fundamentale ale reclamantei, inclusiv dreptul la protecția proprietății și dreptul la respectarea reputației acesteia.

⁽¹⁾ Decizia 2012/35/PESC a Consiliului din 23 ianuarie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 19, p. 22).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1).

Acțiune introdusă la 12 iunie 2012 — Schenker/Comisia

(Cauza T-265/12)

(2012/C 243/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Schenker Ltd (Feltham, Regatul Unit) (reprezentați: F. Montag și B. Kacholdt, avocați, D. Colgan și T. Morgan, Solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea articolului 1 alineatul (1) litera (a) din Decizia Comisiei Europene din 28 martie 2012 privind o procedură de aplicare a articolului 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39462 — Tranzit);

— anularea totală și, în subsidiar, reducerea cuantumului amenzii stabilite la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din decizia atacată; și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe faptul că Comisia nu a respectat dreptul la apărare al reclamantei, dreptul la un proces echitabil și principiul bunei administrări, deoarece nu a pus capăt investigației la primirea înștiințării că elementele de probă prezentate de societatea Cleary Gottlieb Steen & Hamilton LLP în numele societății Deutsche Post AG erau viciate de o serie de încălcări ale legii.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe faptul că Comisia și-a depășit competența, adoptând decizia atacată cu toate că nu avea acest drept în temeiul Regulamentului nr. 141 al Consiliului din 26 noiembrie 1962 ⁽¹⁾.

3. Al treilea motiv se întemeiază pe faptul că, reținând că era îndeplinit criteriul efectului apreciabil asupra comerțului între statele membre, Comisia a încălcat articolul 101 alineatul (1) TFUE și articolele 4 și 7 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului (²).
4. Al patrulea motiv se întemeiază pe faptul că Comisia a încălcat articolul 101 alineatul (1) și articolul 296 TFUE, articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, articolele 4, 7 și articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului, precum și principiul răspunderii personale și principiul bunei administrări, deoarece a considerat că reclamanta este răspunzătoare pentru conduita societății BAX Global Ltd. (UK) și a amendat doar reclamanta pentru respectiva conduită, cu toate că BAX Global Ltd. (UK) fusese o filială a unei alte întreprinderi conduse de The Brink's Company pe întreaga durată a conduitei definite la articolul 1 alineatul (1) litera (a) din decizia atacată.
5. Al cincilea motiv se întemeiază pe faptul că Comisia a încălcat articolele 23 și 27 din Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului, dreptul la apărare al reclamantei, Orientările privind calcularea amenzilor din 2006 (³), principiul conform căruia sancțiunea trebuie să fie pe măsura faptei, precum și principiul bunei administrări, principiul *nulla poena sine culpa* și principiul proporționalității și a săvârșit de asemenea o eroare vădită de apreciere prin stabilirea cuantumului amenzi pe baza cifrei de afaceri, cu depășirea cuantumului maxim teoretic care putea fi aplicat în considerarea conduitei definite la articolul 1 alineatul (1) litera (a) din decizia atacată.
6. Al șaselea motiv se întemeiază pe faptul că Comisia a încălcat articolul 23 din Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului, Comunicarea privind clemența (⁴), precum și principiul egalității de tratament și a săvârșit o eroare vădită de apreciere la stabilirea coeficientului de reducere a amenzi aplicate reclamantei.
7. Al șaptelea motiv se întemeiază pe faptul că Comisia a încălcat articolul 23 din Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului, precum și principiul egalității de tratament și a săvârșit o eroare vădită de apreciere refuzând să inițieze discuții privind tranzacția în temeiul Comunicării Comisiei privind desfășurarea procedurilor de tranzacție (⁵).

(¹) Regulamentul nr. 141 al Consiliului din 26 noiembrie 1962 privind exceptarea sectorului transporturilor de la aplicarea Regulamentului nr. 17 (JO 1962, 124, p. 2751).

(²) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

(³) Orientări privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (JO C 210, p.2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 264).

(⁴) Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri (JO C 298, p. 17, Ediție specială, 08/vol. 5, p. 3).

(⁵) Comunicarea Comisiei privind desfășurarea procedurilor de tranzacție în vederea adoptării de decizii în temeiul articolelor 7 și 23 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului în cazurile privind cartelurile (JO 2008 C 167, p. 1)

Acțiune introdusă la 12 iunie 2012 — Deutsche Bahn și alții/Comisia

(Cauza T-267/12)

(2012/C 243/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Deutsche Bahn AG (Berlin, Germania), Schenker AG (Essen, Germania), Schenker China Ltd (Shanghai, China), Schenker International (H.K.) Ltd (Hong Kong, China) (reprezențanți: F. Montag și B. Kacholdt, avocați, D. Colgan și T. Morgan, solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

- Anularea articolului 1 alineatul (2) litera (g), a articolului 1 alineatul (3) litera (a), a articolului 1 alineatul (3) litera (b) și a articolului 1 alineatul (4) litera (h) din decizia Comisiei Europene din 28 martie 2012 privind o procedură de aplicare a articolului 101 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39.462 — Servicii de expediere a mărfurilor);
- anularea în totalitate sau, cu titlu subsidiar, reducerea amenzilor stabilite la articolul 2 alineatul (2) litera (g), la articolul 2 alineatul (3) litera (a), la articolul 2 alineatul (3) litera (b) și la articolul 2 alineatul (4) litera (h) din decizia atacată și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a dreptului la apărare al reclamantelor, a dreptului la un proces echitabil și a principiului bunei administrări, întrucât nu a încetat investigarea după ce a luat cunoscut faptul că probele prezentate de reprezentanții legali ai unor anumite societăți sunt afectate de diverse vicii.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe depășirea de către Comisie a competențelor sale prin adoptarea deciziei atacate, cu încălcarea Regulamentului nr. 141/1962 (¹).
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 101 alineatul (1) TFUE și a articolului 296 TFUE, a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a articolului 4, a articolului 7 și a articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003, precum și a principiilor răspunderii personale și bunei administrări prin faptul că a imputat întreprinderii Schenker China Ltd comportamentul BAX Global (China) Co. Ltd și prin faptul că a impus o amendă exclusiv Schenker China Ltd pentru acest comportament, deși BAX Global (China) Co. Ltd a fost o filială a unei alte întreprinderi pentru aproape întreaga perioadă a comportamentului, definită la articolul 1 alineatul (3) litera (a) din decizia atacată.